

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Ankščiau

1981 m.

spalio

27 d.

Antradienis

Nr. 126 (4319)

■■■■■■

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

INFORMACINIS PRANEŠIMAS

apie Lietuvos Komunistų
partijos Centro Komiteto
plenumą

Spalio 23 dieną įvyko Lietuvos Komunistų partijos Centro Komiteto III plenumas. Plenumas apsvaistė klausimą „Dėl partinių, tarybinių ir žemės ūkio organų uždavinių pasirūpinimo bei toliau stiprinti ir gyvulininkystei respublikoje vystyti sutinkamai su TSKP XXVI suvažiavimo nutarimais“. Pranešimą padarė Lietuvos KP Centro Komiteto pirmasis sekretorius P. GRISKEVIČIUS.

Diskusijoje kalbėjo Lietuvos KP Šiaulių rajono komiteto pirmasis sekretorius V. BUDRIKIS, Lietuvos TSR žemės ūkio ministras M. GRIGALIONAS, Lietuvos KP Švenčionių rajono komiteto pirmoji sekretorė V. PURVANECKAITĖ, Vilniaus rajono Verušavos tarybinio ūkio direktorius I. VISNIOVAS, Kaišiadorių rajono vykdomojo komiteto pirmininkas M. GUDZIUS, Kauno rajono S. Nėries kolūkio laukininkystės brigados brigadininkė O. BUINAUSKIENĖ, Lietuvos TSR valstybinio gamybinio techninio žemės ūkio aprūpinimo komiteto pirmininkas A. ZORSKAS, Prienų rajono „Dainavos“ kolūkio pirmininko pavaduotoja politiniam masiniam darbui, kolūkio partinės organizacijos sekretorė B. ALABURDIENĖ, Lietuvos KP Kretingos rajono komiteto pirmasis sekretorius V. KUBILIUS, Lietuvos gyvulininkystės mokslinio tyrimo instituto direktorius Z. VAGONIS, Joniškio rajono Bariių kolūkio pirmininkas P. RAMONAS, Lietuvos TSR paruošų ministras L. KARECKAS, Kapsuko rajono vykdomojo komiteto žemės ūkio valdybos viršininkas E. MISIONAS, Lietuvos KP Utenos rajono komiteto pirmasis sekretorius V. TVARIJONAS, Kelmės rajono M. Melnikaitės kolūkio zootechnikė V. ANDRIULIENĖ, Lietuvos TSR Ministrų Tarybos pirmininko pavaduotojas J. BERNATAVICIUS.

Plenumas kalbėjo TSKP CK žemės ūkio skyriaus vedėjo pavaduotojas V. ONISOVECAS.

Svarstyta klausimu plenumas priėmė atitinkamą nutarimą, patvirtino priemones pasirūpinimui toliau stiprinti ir gyvulininkystei vystyti.

Tuo Lietuvos KP Centro Komiteto plenumas baigė savo darbą.

TSKP XXVI SUVAŽIAVIMO NUTARIMUS ĮGYVENDINANT

MOKYKLŲ KOMUNISTŲ AKIRATYJE

J. DAILYDĖ
LKP Anykščių rajono komiteto sekretorius

TSKP XXVI suvažiavimo teigiamai buvo įvertintas pasiekimas didžiulis laimėjimas liaudies švietimo srityje — įvestas privalomas visuotinis vidurinis mokslas.

TSKP CK nutarime „Pagrindinės TSRS ekonominio ir socialinio vystymo kryptys 1981—1985 metams ir laikotarpiai iki 1990 metų“ pabrėžiama jaunosios kartos mokymo ir komunistinio auklėjimo svarba. Liaudies švietimo darbuotojams, visiems pedagogų kolektyvams keliamas uždavinys — įtvirtinti visuotinio vidurinio mokymo pasiekimus, užtikrinti tolesnį bendrojo lavinimo mokyklos veiklos gerinimą, tobulinant viso mokomojo auklėjamojo proceso kokybę ir efektyvumą, įdiegiant mokytojų praktinėje veikloje naujausius pedagogikos mokslo pasiekimus bei geriausias mokytojų darbo patirtį, ir toliau stiprinti jaunimo darbinį mokymą ir profesinį orientavimą, plėsti ir gerinti dirbančiųjų vakarinių ir neakivaizdinių mokymą, didinti visų liaudies švietimo grandžių efektyvumą, siekiant patenkinti šalies, kiekvienos respublikos (tame tarpe ir mūsų rajono) poreikius specialistais ir kvalifikuotais darbininkais. Tai svarbiausias mokyklų kolektyvų veiklos gairės šiam dešimtmeciui.

Lietuvos KP XVIII suvažiavime, teigiamai vertinant liaudies švietimo vystymą respublikoje, buvo pažymėta, kad dešimtojo penkmečio laimėjimai sudaro gerą pamatą sėkmingam organizuoti liudies švietimą pagal naujų reikalavimus.

Suvažiavimų dokumentai buvo plačiai svarstomi kiekvienoje rajono pirminėje partinėje organizacijoje, visuose pedagogų kolektyvuose kruopščiai analizuojant galimybes ir numatant priemones sėkmingam kėlimui uždavinių sprendimui. Todėl labai svarbu, kad mokyklų pirminės partinės organizacijos, mokytojai komunistai pastoviai dėmesį skirtų numatytų planų vykdymo kontrolei ir įgyvendinimui.

TSKP CK nutarime „Dėl tolesnio ideologinio, politinio auklėjamojo darbo gerinimo“ nurodyta, jog šiandien ypač aktuali vidurinio mokymo kokybės gerinimas ir moksleivių komunistinio auklėjimo veiksmingumo didinimas. Žinoma, mokymo ir auklėjimo kokybė priklauso nuo kiekvieno mokytojo pasiruošimo šiam atsakingam darbui.

Mokyklų pirminės partinės organizacijos, rajono Liaudies švietimo skyriaus darbuotojai, mokyklų vadovai privalo nuolat rūpintis mo-

kytojų profesinio meistriškumo, jų dalykinio ir politinio lygio kėlimu. Būtina gerai žinoti, kaip kiekvienas mokytojas ruošiasi eilinei pamokai, užklasiniam ar užmokykliniam renginiui, kaip jis pažįsta savo auklėtinius ir kokie metodai vyrauja jo darbo praktikoje.

Reikia pasakyti, kad dešimtajame penkmečiu pasiekimai išaugo anykščių mokytojų kvalifikacija. Šiais mokslo metais rajono vidurinių ir aštuonmečių mokyklų IV-XI klasėse dirba 85,1 proc. mokytojų, turinčių aukštąjį išsilavinimą, 38 pedagogai siekia aukštojo išsilavinimo neakivaizdiniu būdu.

Tačiau dar nepasiekėme, kad visi mokytojai dalyvautų kvalifikacijos tobulinimo kursuose. Tik 40 proc. iki mokyklinių įstaigų darbuotojų, 50 proc. techninių ir buitinių darbų mokytojų kėlė savo kvalifikaciją respublikos mokytojų tobulinimo kursuose. Mažai kvalifikacijos tobulinimo kursuose dalyvavo kai kurių dalykų mokytojai nespecialistai: istorijos, piešimo, anglų kalbos, muzikos ir braižybos.

Kai kuriose mokyklose nepakankamai tiksliai pedagoginiai kadrai kvalifikacijos kėlimo tobulinimo apskaita, neišspręstas mokytojų specialistų, dėstančių kelis dalykus, kvalifikacijos tobulinimas, dažnai jiems keičiami dėstomi dalykai. Tai turi kelti rimtą susirūpinimą Liaudies švietimo skyriui, jo metodiniam kabinetui, mokyklų vadovams bei pirminėms partinėms organizacijoms.

Rajono dirbantieji teisėtai didžiūojasi mokytojais, pedagoginio darbo meistrais, kurių kruopštus, nasiaukojantis darbas įvertintas aukštais Tėvynės apdovanojimais. Beveik pusantro šimto mokytojų apdovanoja TSRS ordinarai ir medaliai, suteikti TSRS ir LTSR švietimo pirmūnų, garbingi TSRS liaudies ir LTSR nusipelnusių mokytojų vardai. Jų tarpe matome Eugeniją Vingrienę, Janiną Rasimavičienę, Tautvydą Kazlauską, Bronę Stronaitę, Eleonorą Vėbrienę, Stasę Kazlauskienę, Sofiją Pakšaitę ir daugelį kitų. Šiais metais aukšto savo darbo įvertinimo sulaukė dar du rajono pedagogai — Vaclovas Bražėnas ir Irena Rudelienė. Saunio rajono pedagogų nenuilstančio darbo dėka mūsų mokyklinis jaunimas gauna kvalifikuotą mokymų dalykų išaiškinimą, jam suteikiama galimybė aktyviai dalyvauti visuomeninėje veikloje. Tai sudaro realią pagrindą kiekvienam moksleiviui tvirtai įsisavinti mokymo programą, idėjiškai

ir doroviškai subręsti, susiformuoti moksline materialistine pasaulėžiūra, pasirinkti tinkamą profesiją.

Mokyklų vadovams, pirminėms partinėms organizacijoms pastoviai dėmesio centrą turėtų būti vadovavimo mokyklų kolektyvams tobulinimo, individualaus darbo su kiekvienu pedagogu būdų bei metodų klausimai.

Ilgametė daugelio rajono mokyklų vadovų patirtis rodo, kad net ir labai kvalifikuotas, didelę patirtį turintis mokyklos vadovas vienas negali daug padaryti. Nuolatinis bendravimas su komunistais, partine organizacija, nuoseklus siekimas sužinoti, ką jie galvoja vienu ar kitu klausimu, partinis požiūris į kritines pastabas bei pasiūlymus ir teisingas jų vertinimas atveria plačią dirvą vadovavimo mokyklai vienvaldiškumo ir kolegialumo principų derinimui, efektyviam pedagogų iniciatyvos panaudojimui.

Praeitais mokslo metais mokyklų pirminių partinių organizacijų sekretorių seminaro-stažuotės metu buvo pateikti klausimai dėl partinių komisijų administracijos veiklai kontroliuoti darbo metodus, dėl vienvaldiškumo principo mokykloje esmės. Atsakymai į šiuos klausimus nėra sudėtingi, daug sunkiau juos įgyvendinti praktikoje.

Pirma — pati geriausia vienvaldiškumo išraiška — kolektyvo darnumas, jo aktyvus dalyvavimas visuose mokyklos veiklos baruose.

Antra — kuo skambesnis kolektyvo balsas, tuo veiksmingesnis vienvaldiškumas. Jau tokia vadovavimo mokyklai dialektika.

Žinoma, teisingas vadovavimo mokyklai vienvaldiškumo ir kolegialumo derinimas reikalauja didinti kiekvieno mokyklos darbuotojo asmeninę atsakomybę, mokyti jos jaunus pedagogus.

Negalima išleisti iš akiračio jaunų mokytojų adaptacijos naujame kolektyve reikšmės, jų stažuotės, patirties pedagogų konkrečios paramos teikimo jauniems specialistams klausimų.

Darnios mokyklų vadovų, pirminių partinių, kitų visuomeninių organizacijų veiklos dėka jau eilę metų J. Bilinno, Skiemonių, Anykščių II-osios ir Troškinių vidurinių mokyklų kolektyvai tapo specializiniu lenktyniavimo nugalėtojais ir prizininiais. Šių mokyklų mokytojai komunistai ir komjaunoniai be savo tiesioginių pareigų kūrybingai vykdo visuomeninius įpareigojimus, aktyviai dalyvauja mokyklos

bei šefuojamųjų kolektyvų gyvenime.

Drg. P. Griškevičius LKP CK II plenumo kalbėjo: „Reikia pasiekti, kad kiekvienas komunistas būtų idėjinis kovotojas kolektyve, rodytų asmeninį pavyzdį darbe ir buityje. Pirminės partinės organizacijos turi daugiau ir labiau gilintis į visas kolektyvo problemas... didinti visuomeninėse organizacijose dirbančių komunistų atsakomybę... būti principingais, tvirtai vykdyti partijos liniją“.

Aptariant šio plenumo iškeltus uždavinius mokytojų kolektyvuose, pravedant atskaitinius rinkimus, susirinkimus partinėse ir kitose visuomeninėse organizacijose, būtina atvirai, principingai vertinti kiekvieno mokyklos komunisto, kiekvieno pedagogo indėlį, formuojant darnų mokyklos kolektyvą, nukreipiant jį partijos iškeltų uždavinių įgyvendinimui.

Šių metų birželio mėnesį įvyko LKP CK ir LKP RK plenumai giliai analizavo partinių organizacijų uždavinius, didinant darbo kolektyvų vaidmenį, jaunimo profesinio orientavimo, darbiniam auklėjimo ir jo įtvirtinimo rajono liaudies ūkyje. Daug spėstinių problemų

nukelta į 2 pusl.

Metinę užduotį — iki Spalio švenčių

Veltinių fabrike „Spartakas“ išsivystė socialistinis lenktyniavimas Didžiojo Spalio socialistinės revoliucijos 64-ųjų metinių garbei. Tryliką dirbančiųjų jau įvykdė penkmečio pirmųjų metų gamybinės užduoties. Jų tarpe veltininkų kolektyvo vėteranai techninio veltinio sutankintojas Jonas Malčius, veltinių šlifautoja Emilija Bagdzevičienė, pagrindų for-

muotojos Paulina Lisauskienė ir komunistė Marija Pakšienė.

Iki lapkričio septintosios šiuos darbo metus užbaigs veltinių vėlėjai komunistas Viktoras Cholinai ir Vytautas Miliūnas, veltinių šlifautoja Elena Gliadelienė, pagrindų formuotoja Veronika Aviltienė ir kiti.

R. Jočys



Šį mėnesį valstybinio draudimo įstaigos pažymėjo 60 metų jubiliejų. Anykščių valstybinio draudimo darbuotojai pasiekė nemažų laimėjimų drausdami kooperatinių ir visuomeninių organizacijų, gyventojų turtą, sudarydami gyvybės draudimo sutartis. Šiuo metu rajone galioja 22.206 asmenų bei turto draudimo sutartys, garantuojančios efektyvią paramą nelaimėje.

J. Jurevičius nuotraukoje: grupė Anykščių ūkinio draudimo vėterų, darbo pirmūnų (iš kairės) partinės organizacijos sekretorius Juozas Rukša, draudimo agentai Jadvuga Sapolienė, Petras Širvinskis, Danutė Gurnikienė ir brigadininkas Liudas Lymontas.

MOKYKLŲ KOMUNISTŲ AKIRATYJE

Atkel tai šipui!

Šioje srityje turi rajono kolūkiai ir tarybiniai ūkiai, kiti gamybiniai kolektyvai, tačiau nemažiau jų yra ir liaudies švietimo įstaigose. Mes privalome objektyviai vertinti tuos teigiamus pakitimus, kurių pasiekė mokyklų partinės organizacijos, pedagogų kolektyvai stiprindami mokomųjų kabinetų materialinę bazę, kryptingiau vykdydami individualų darbą profesinio orientavimo klausimais moksleivių bei jų tėvų tarpe, tobulindami bendradarbiavimą su įmonių ir ūkių vadovais, gamybinių kolektyvų pirminėmis partinėmis organizacijomis. Turime kai kurių pasiekimų, tačiau nestokojame ir nesėkmių. Jeigu pavasarį pagal rajono Liaudies švietimo skyriaus profesinio orientavimo kabineto duomenis moksleivių ketinimai mums teikė vilčių, tai reali reikala padėtis, komplektuojant kaimo profesinių ir specialiųjų vidurinių mokyklų kontingentą, byloja ką kita. Nepatenkinamai šie klausimai dar sprendžiami Kurklių, Viešinių, Svėdasų vidurinėse, Staškūniškio aštuonmetėje mokyklose. Šiais metais planinių užduočių neįvykdė Anykščių II-oji ir Troškūnų vidurinės, Andrioniškio, Burbiškio ir Raguvėlės aštuonmetės mokyklos.

Kaip rodo moksleivių ir jų tėvų apklausos duomenys, didžiausią įtaką besimokančio jaunimo profesiniam orientavimui turėjo tėvai, draugai, pažįstami.

Todėl, šalia kruopštaus darbo su moksleiviais, orientuojant juos į liaudies ūkiui reikalingas profesijas, privalome žymiai efektyviau organizuoti individualų darbą su jų tėvais. Kaip ir moksleivius, taip ir jų tėvus būtina gerai supažindinti su rajono liaudies ūkio gamyba, specialybėmis, mokymo įstaigomis, galimybėmis įstoti į jas, o taip pat rajonui, konkrečiam ūkiui iškilusiems kadru, jaunų specialistų poreikiui.

Dirbant šia kryptimi būtina ieškoti efektyvesnių ir įtaigesnių bendradarbiavimo su ūkių vadovais, pirminėmis partinėmis bei kitomis visuomeninėmis organizacijomis, specialistais galimybių. Prieš keletą metų orientavome mokyklų ir gamybinių organizacijų komunistus nors kartą į metus bendruose susirinkimuose išsamiai aptarti opius profesinio orientavimo ir darbinio auklėjimo klausimus. Daugeliu mokyklų ir kolūkių kolektyvų tai jau tapo tradicija. Tačiau pasitarus susirinkimuose, būtina užtikrinti nuoseklų bendrų nutarimų įgyvendinimą. Tai svarbiausia.

Palyginus mažai siunčia-

me mokyklų į žemės ūkio ir kultūros mokyklas moksleivių su ūkių stipendijomis. Tuo tarpu, kai specialistų poreikis rajono žemės ūkyje patenkintas 85 proc., kvalifikuotų darbininkų — 71 proc., kultūros specialistų klubininkų — vos 55 proc.

Kai kuriose mokyklose dar tebėra silpnos darbinio mokymo bazės. Pavyzdžiui, Surdegio aštuonmetės mokyklos medžio ir metalo dirbuvėms trūksta įrankių, staklių, medžiagos. Beveik visos aštuonmetės mokyklos turi mažus bandymų žemės sklypus.

Darbiniam moksleivių mokymui netinkamos palatpos yra Kunigiškių ir Andrioniškio aštuonmetėse, Debeikių vidurinėje mokyklose. Rajono vykdomajam komitetui, bazinėms įmonėms būtina operatyviau spręsti darbinio mokymo cechų įrengimą Anykščių mieste.

Sustiprintam vyresnių klasių moksleivių darbiniam mokymui trūksta aukštos kvalifikacijos dėstytojų, traktorių, kitų žemės ūkio mašinų detalių, valdinių priemonių. Mažai organizuojama mokyklose moksleivių žemės ūkio profilio būrelių, šiam darbui beveik nenašios telkiamos žemės ūkio specialistai.

Mokyklų pirminėse partinėse organizacijose, įgyvendinant LKP Anykščių RK III plenumo nutarimą, būtina konkrečiai su bazinio ūkio komunistais numatyti mokomųjų dirbtuvių kabinetų materialinės bazės stiprinimo, moksleivių darbinio mokymo bei profesinio orientavimo per XI penkmetį perspektyvas.

Moksleivių komunistiniam auklėjimui, profesiniam orientavimui ir darbiniam mokymui reikia tinkamai panaudoti vasaros darbo ir poilsio stovyklų, gamybinių brigadų, mokyklinių girininkijų, kitų darbo susivienijimų teikiamas galimybes. Vasaros trimestras turi tapti praktine moksleivių atsakomybės ir sąmoningos pažiūros į darbą, nenukrypstantis dorovės normų, drausmės ir tvarkos, pagarbos suaugusiems, šeiminiškės pažiūros į socialinę nuosavę ir gamtą ugdymo mokykla.

Pagrindinė TSKP XXVI suvažiavimo nužymėta darbinio mokymo ir auklėjimo kryptis šiuo metu — dar labiau priartinti moksleivius prie materialinės gamybos sferos. „Sumanus, efektyvus darbinio mokymo klausimų sprendimas mokykloje — vienas iš svarbiausių valstybinių rezervų toliau intensyviai visuomeninę gamybą. Mokykla — tai šalies ekonomikos pedagoginis cechas“ — toks vertinimas buvo duotas Visasąjunginiame mokytojų suvažiavime.

kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose įrengta daugiau kaip 700 cechų, gaminančių grūdus, vitamininius žolės miltus ir daug kalorijų turinčią pastą.

„Estijoje prie visų didelių pienininkystės fermų steigiamos veršlavimosi skyrios. Juos jau turi trys ketvirtadaliai stambių respublikos gyvulininkystės kompleksų.

„Gazifikuoti visi Azerbaidžano subtropikų prieškalnių zonos kaimai. Vien tik šiais metais dujos įvestos 20 tūkstančių kaimo gyvenotojų butų

(TASS-ELTA)

Šioje srityje mokytojų komunistų, viso rajono pedagogų laukia didelis, sudėtingas, kruopštus darbas. Reikia nuolat galvoti apie moksleivių darbinio mokymo tikslumą, darant ne tik įvairius mokymo reikmenis mokyklai, bet ir gaminant bazinei įmonei ar ūkiui nesudėtingas bet labai reikalingas detales, kai kuriuos įrankius, kitas gamybos priemones. Būtina siekti, kad moksleiviai pajustų savo darbo praktinį reikalingumą.

Artimiausiu metu reikia spręsti klausimą apie gamybinių brigadų sudarymą prie gyvulininkystės fermų, pasižymintį geru mechanizacijos lygiu, sklandžia darbų organizacija.

Visi mokomieji dalykai reikšmingi komunistiniam moksleivių auklėjimui, idėjinį dorovinių bei intelektualinių asmenybės savybių vystymui. Bet ypatingas vaidmuo ir toliau tenka humanitarinio profilio dalykams — literatūrai, istorijai bei visuomenės mokslams. Kiekvienas komunistas, kiekvienas mokytojas privalo suaktyvinti politinį idėjinį ir ypač ateistinį, dorovinį, patriotinį moksleivių auklėjimą, formuoti jų begalinę ištikimybę Komunistų partijai ir Tarybinei Tėvynei.

Teisingai daro Anykščių II-os, J. Biliūno, Skiemonių vidurinių ir kitų mokyklų vadovai, pirminės partinės organizacijos, kurios moksleivių aukštas dorovines savybes ugdo geriausių mūsų darbininkijos ir kolūkinės valstietijos, moksleivių tėvų — darbo pirmūnų pavyzdžiu. Čia ir tradiciniai mokyklų renginiai su šefais, duonos šventės, darbo ir mokslo pirmūnų dienos. Tačiau ir jiems reikalingas nuolatinis mokytojų komunistų dėmesys. Būtina pasiekti, kad kiekvienas mokykloje vykstantis renginys jautriai veiktų jauno žmogaus protą ir jausmus, padėtų teisingai vertinti tuos trūkumus ir negatyvius gyvenimo reiškinius, kurių dar pasitaiko mus supančioje aplinkoje.

Šiam darbui dar efektyviau turime panaudoti moksleivių komjaunimo ir pionierių organizacijų, mokinių komitetų veiklą. Todėl labai svarbus mokyklų pirminių partinių organizacijų uždavinys — nuolat didinti moksleivių kolektyvų saviveiksmumą ir iniciatyvą, pasiekti, kad kiekvienoje klasėje būtų sukurta savitarpio pagalbos, principingumo atmosfera, kad patys moksleiviai aktyviai kovotų už klasės draugų sąmoningą pažūrą į tiesioginių moksleivių pareigų vykdymą, drausmę, politinio idėjinio lygio kėlimą.

Rimtą dėmesį turime skirti moksleivių poilsio vakarų organizavimui. Dabar jaunimo tarpe labai populiarios diskotekos. Atidžiai perklausykim, įsigilinkime į jose atliekamų dainų, muzikos įrašų turinį bei prasmę.

Reikalauja didesnio permąstymo aštuonių klasių baigimo pažymėjimų įteikimo organizavimo aktai. Juk dalis aštuntokų visam laikui atsivieškina su mokykla. Pasiekime, kad ateityje šis atsiviekinimas paliktų jiems tik šviesius prisiminimus.

Šių metų balandžio mėnesį LKP Anykščių RK biuras

Taupykime elektros energiją

Per šiuo metų pirmąjį pusmetį rajono ūkiai pusę procento viršijo elektros energijos limitą. Didelį nerimą kelia tai, kad „Aukštakalnio“, Andrioniškio, Surdegio ir kituose kolūkiuose yra eksploatuojamų netvarkingų elektros įrengimų, kad čia gausu nusižengimų saugaus darbo taisyklėms. Elektros kaloriferiams maksimalaus apkrovimo laiku išjunginėti neįrengtos programinės laiko relės, vandens šildytuvai dirba be termorelių. „Ateities“ kolūkyje VET tipo vandens šildytuvai naudojami pašarų šutinimui, tuo nusižengiant saugumo technikos reikalavimams ir sukeldami pavojų juos prižiūrintiems žmonėms.

Taupant elektros energiją, dažniau reikėtų valyti langų stiklus, šviesutvų gaubtus. Pasitaikė tokių atvejų, kaip Cerniachovskio kolūkio Pašilių karvidėje, kur dieną degė elektros lempos.

Nemaža elektros energijos padeda sutaupyti automatika, išjungianti elektros variklius, kai jų veikimas tampa nereikalingas. Tačiau rajone šiuo metu automatizuota tik 60 proc. vandens siurblių. „Pirmyn į komunistinę“ kolūkyje esančios trys vandens siurblynės visos neautomatizuotos. Delsiamas automatinis įrengimas šiam tikslui „Ateities“, K. Staro ir Surdegio kolūkiuose. Tuo tarpu „Anykščių šilelio“, „Nėvėžio“, „Svyturio“ ir „Vienybės“ kolūkiuose visos vandens siurblynės yra automatizuotos.

Pirmojo pusmečio elektros energijos limito ribas viršijo dvylika rajono kolūkių ir du tarybiniai ūkiai. Net 35 proc. šį limitą viršijo „Aukštakalnio“ kolūkis. Pereikvojo elektros energiją Svėdasų „Atžalyno“, „Už taiką“ kolūkiai bei Naujasodžio ir Raguvėlės tarybiniai ūkiai.

Dar ne visuose ūkiuose kruopščiai tvarkoma elektros energijos naudojimo techninė dokumentacija. Andrioniškio kolūkyje ir Raguvėlės tarybiniam ūkyje nesudaryti energetinių resursų taupymo planai šiemet metams. Yra spragų „Aukštakalnio“, Andrioniškio, „Už taiką“ ir kitų kolūkių šios srities techninėje dokumentacijoje.

Neblogų rezultatų, taupydamos elektros energiją ir eksploatuodamos elektros įrengimus, pasiekė „Gimtosios žemės“, „Svyturio“, Skiemonių, Levaniškio, „Puntuko“, „Nėvėžio“ kolūkių energetinės tarnybos. Šiuo metu Levaniškio ir „Puntuko“ kolūkių energetikai V. Baura ir P. Bagdonas balgia pasirodžiusi tiesioginiam šių ūkių atskaitymui su valstybe už sunaudotą elektros energiją.

Artinantis rajoninei elektros įrengimų techninės eksploatacijos apžiūrai, reikia dar kartą patikrinti ūkiuose eksploatuojamus elektros įrenginius, juos patvarkyti.

L. Sabaliauskas

Rajono žemės ūkio valdybos vyresn. inžinierius-elektrikas

Nepilnamečių reikalų komisijoje

Ar laikomasi darbo įstatymų

Kaip laikomasi darbo įstatymų, reguliuojančių nepilnamečių darbą įmonėse, organizacijose, ūkiuose, pranešimą padarė Nepilnamečių reikalų komisijos sekretorė I. Andriukaitienė. Ji pažymėjo, jog atskirose įmonėse, organizacijose laikomasi Lietuvos TSR Darbo įstatymų kodekso reikalavimų dirbančių nepilnamečių atžvilgiu. Tačiau patikrinus nepilnamečių darbo sąlygas kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose, rasta ir pažeidimų. Kai kuriuose ūkiuose nevedama nepilnamečių apskaita, į darbą priimami nepilnamečiai net nuo 12—13 m. amžiaus, jiems leidžiama dirbti pilną darbo dieną, net naktinėse pamainose, grubiai pažeidžiami Darbo įstatymo kodekso straipsniai.

„Lenino keliu“ kolūkio pirmininko pavaduotojas gamybos reikalams J. Polikevičius papasakojo, kaip šiame ūkyje organizuojamas dirbančių nepilnamečių darbas.

Posėdyje buvo priimtas konkretus nutarimas, įpareigojantis įmonių, organizacijų, ūkių vadovus griežtai laikytis Lietuvos TSR Darbo įstatymų kodekso reikalavimų dirbančių nepilnamečių atžvilgiu.

B. Romaitė



Vilniaus gražtų gamykla pradėjo gaminti gražtus, padengtus plonu tilano sluoksniu. Šis kelių mikronų „šarvas“ prailgina gražto naudojimo laiką, padidina darbo našumą metalo apdirbimo įmonėse.

NUOTRAUKOJE: konstrukcinės-technologinės laboratorijos viršininkas V. Kazokaitis (dešinėje) ir darbininkas A. Subačius tikrina naujų gražtų kokybę.

A. Sabaliausko nuotr. (ELTA)

Vadovas ne varovas

Rajono žemės ūkio specialistai kreipėsi laišku apie jaunimo įsivertinimo žemės ūkyje sunkumus, išdėstė objektyvias ir subjektyvias priežastis, dėl kurių dalis gabių, darbščių, mylinčių savo profesiją, palieka kolūkius, ieško darbo kitur. Įsivalduokite — jaunuolis keletą metų mokėsi žemės ūkiui reikalingos specialybės, svajojo apie savo pirmąją darbavietę, virpančia širdimi peržengė kolūkio valdybos pirmininko kabineto slenktį, kupinas nerimo ėmėsi darbo... Ir štai — reikia palikti bendradarbius, pirmuosius draugus. Tai ne tik žala ūkiui, bet ir didžiulė skriauda jaunam, tik žengiančiam pirmuosius darbo žingsnius jaunuoliui. O rajone kasmet palieka kolūkius ne vienetai.

Noriu pakalbėti apie vadovų ir specialistų darbinį santykių prieštarašius pedagoginiu aspektu, noriu į kai kurių vadovų ir pavaldinių santykių problemas žvilgtelėti psichologo žvilgsniu. Kasdieniniame gyvenime pastebime, kad specialistai ne visada būna vadovų sąjungininkais, gan ne retai, sprendžiant kolūkiui labai sudėtingas, sunkias problemas, specialistai įneša sumišimą į kolektyvo veiklos darną. Ne taip retai teko stebėti, kai specialistai lieka abejingais, pasyviais nurodymų atlikėjais, vykdytojais. Kolūkio mechanizmas reikalauja begalinės specialistų darbo darnos. Kaip tik šioje grandyje ir kyla pagrindiniai vadovų ir specialistų prieštarašiai.

ravimai. Teko sutikti ne vieną specialistą, kuris paklusnumą laiko asmenybės žeminimu, autoriteto griovimu, o ne normaliu darbo darnos reikalavimu, moraline norma. Nemažai, ypač tik pradedančių dirbti, specialistų nemėgsta, kai vadovas jiems duoda nurodymus. Nesutinka

Visus specialistus jaudina — ar patinka jo darbas vadovui, ar tas darbas yra išties geras. Jaudina ir tai, kaip vadovas vertina specialisto veiklą, įdėtas pastangas. Vadovui dažnai irgi nelingva — tenka kontroliuoti novatoriško tipo specialistą, kurio veiklą sunku perprasti, keblu nustatyti — teisinga linkme ar klaidinga specialistas veikia. Tenka vadovui stebėti specialisto riziką, kai tąsai imasi taikyti

čiodama, negalėdama sulaukyti asarų. Vis dar mėgstama moralškai spausti specialistą, kurio veikloje yra klaidų. Vadovai ima neapkęsti specialistų, kurie pažeidžia jų nurodymus. Mes manome, kad moralinis kerštas, kasdieninis graužimas specialistą tik žlugdo, bet nepadaeda išvengti darbo klaidų. Ne taip retai vadovai verčia specialistus pataikauti — besąlygiškai vykdyti neteisėtus nurodymus. Ima liaupsinti tuos, kurie pataikauja vadovui.

Teko sutikti ne vieną kolūkio vadovą, kuris turi begalinį pomėgį valdyti ir vadovauti. Nurodinėja, įsakinėja, baudžia ne tik darbe, bet ir ekskursijoje, net prie šventinio stalo... Toks vadovas trokšta tik paklusnumo, nuolankumo, begalinių patarnavimų.

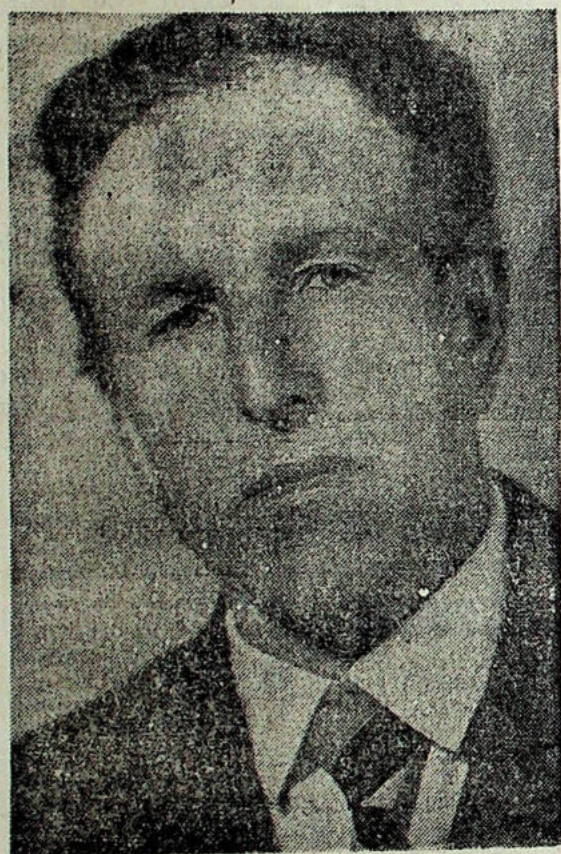
Kai vadovas gilinasi tik į ūkio ekonominius reikalus — pienas, mėsa, grūdai — nekreipia dėmesio į specialistų kultūrinius reikalus, nesidomi jų dvasine gerove, santykiais su specialistais nebūna nuoširdūs, neskatina specialistų dirbti entuziastingai, iš visų jėgų. Tada vadovo bendravimas vyksta įsakymų, nurodymų forma. Laikina neteisėtumo pergalė visada sunkia našta gula ant pavaldinio pečių.

Kenčia vadovo santykiai su specialistais, kai jis daro daug dirbančio ir daug galinčio žmogaus įspūdį. Atėmė vairuotojų teises, pirmininkas po savaitės gražino, specialistas negavo reikiamos detalės, pirmininkas tik skambtelėjo, ir yra. Tada menkiausiai dalykui suteikiama ryški forma.

Nelengva vadovauti specialistams tada, kai vadovas nori pirmas pradėti sėti (o dar nereikėtų), pradėti pjauti, išginti gyvulius į ganyklas... Toks vadovas nori išgarsinti bet kokį renginį, bet kokį naujovės įdiegimą. Kviečiasi pas save rajono atstovus, dažnai ir specialistus iš respublikos. O svečiai tik pečiai gūščioja... nebuvo reikalo važiuoti — pas juos geriau. O šeimininkas po svečių pagyrų (iš mandagumo) vaikšto lyg pavo plunksnomis pasidabinęs. Tada eiliniams specialistams sunku įtikti vadovui, nes šis lyg pasipūtęs valdininkas grubiai reaguoja į specialistų pasiūlymus.

nukelti 4 pusl.

Darbštus žmogus



Darbštus, pareigingas, kuklus. Tik taip ir ne kitaip galima apibūdinti stovybos brigados brigadininką Steponą Vitkauską. Jis vadovauja principu „Ka darai — daryk gerai“ ir šiam principui, anot stovybos darbų vykdytojo B. Sapelio, nenusikalsta niekada.

Kadangi pats be galo stropus, todėl negali pakęsti apsilaidėlių. Jis visur ir visada yra pavyzdys savo darbo draugams.

Sitą būdo bruožą, būtent, darbštumą, jis išslugdė iš mažens. Gimė ir augo valstiečio šeimoje. Tėvas turėjo 12 ha nederlingos, miškingos žemės ir dirbo joje tik abu su tėvu, teko dar ir pas svetimus uždarbiauti — ganyti bandą. Didelių pastangų dėka baigė pradinę mokyklą, be galo norėjo mokytis, tačiau sąlygos neleido. Jo darbščios rankos buvo reikalingos savame ūkelyje.

Tarybiniais metais, kuriantis kolektyviniams ūkiams, tėvas įstojo į dabartinį K. Staro kolūki. Norėjosi dabar įgyvendinti ilgai puoselėtą svajonę — tapti statybininku. Tačiau nebuvo lemta jai išsipildyti — reikėjo prižiūrėti sergančią motiną, o statybininko darbas reikalavo nuolatino prisirišimo. Dirbo laukininkystės brigadoje.

Tik 1968 metais išsipildė jo svajonė, kai ansivedė ir persikėlė gyventi į Traupio apylinkę. Pradėjo dirbti statybos brigadoje. Rėmė iš rąstų namus, atsiradus galimybė, greitai įvaldė mūrinių specialybę.

Nors amžiumi jau nebejaunas — 52 metai, ir sveikata nepergeriausia, tačiau jis ištikimas savo pašaukimui. Pastoviai tampa socialistinio lenktyniavimo tarp statybos brigados darbininkų nugalėtoju. Jo nuotrauka patalpinta ūkio garbės lentoje.

D. Širminienė
„Vienybės“ kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorė
J. Žvirblio nuotraukoje: Steponas Vitkauskas.

ŽMOGUS IR KOLEKTYVAS

su darbo vertinimu, maištauja, kai vadovas jį baudžia.

Įsakymų, nurodymų, nutarimų vykdymo kontrolė — būtina kiekvieno vadovo pareigų grandis. Tačiau kaip tik čia ir susikerta vadovo ir specialisto nuomonės.

Dažnas specialistas, ypač ilgėliau padirbėjęs, pats žino savo trūkumus, veiklos klaidas, bet jų negali išgyvendinti. Dauguma patys dėl savo trūkumų yra nepatenkinti, kenčia sąžinės graužimą. Vadovo kontrolė, darbo rezultatų vertinimas tuos trūkumus kelia vlesumon, dažnai skleidžia iš triebūnų. O tai neigiamai veikia specialisto autoritetą.

praktikoje naujas mokslines rekomendacijas. Vadovui gali atrodyti, kad specialistą lydės nesėkmė. Kaip tada elgtis? Vadovui nevalia žlugdyti specialisto iniciatyvos, bet nevalia leisti, kad būtų švaistomas kolūkio turtas. Štai mažas pavyzdėlis. Jauna agronomė, netiksliai pasinaudojo mokslininkų rekomendacijomis, nupurškė herbicidais miežius, ir šie nusvilo. Nusvilo nemažas plotas.

Kontrolės sferoje iškylančios konfliktai būna gana skaudūs, verčia giliai išgyventi ne tik pradedančius, bet ir eruditus. Teko stebėti, kaip jauna specialistė išėjo iš pirmininko kabineto kū-

Nuo šaltkalvio mokinio iki inžinieriaus

Prieš 28-erius metus Anykščių mechanizuotoje kolonoje šaltkalvio mokiniu pradėjo dirbti šešiolikmetis Stasys Petrauskas. Kolonos vadovybė, pastebėjusi gabų ir stropų jaunuolį, jau po pusmečio patikėjo šaltkalvio darbą, o dar po kelių mėnesių pasiuntė mokytis į suvirintojų kursų Klaipėdoje. Stasys, sėkmingai baigęs kursus ir įsigijęs suvirintojo specialybę, dirbo kolonoje jau suvirintoju. Ši specialybė jaunuoliui labai praverė montuojant hidroelektrines netoli Druskininkų ant Ančios upės, Eišiškėse, Vietvyje. 1956 metais Stasys buvo pašauktas atlikti karinę tarnybą Tarybinėje Armijoje. Po poros metų sėkmingai atitarnavęs ir gavęs pirmąjį padėkos raštą už labai gerą tarnybą, Stasys vėl grįžta į koloną ir tęsia suvirintojo-montuotojo darbą, šį kartą montuodamas siurbines Jonavoje, Kavarske ir Kėdainiuose. Nors jaunuolis ir dažnai tenka buvoti komandiruotėse, tačiau prisirišimas prie gimtųjų Anykščių neblėsta. Jis aktyviai dalyvauja įmonės pučiamųjų orkestre.

Pagalėjus Stasys susilaukia pelnyto savo darbo įvertinimo — 1966 m. kolonos įkūrimo 20-mečio proga vaikiną apdovanojamas LKP rajono komiteto ir rajono vykdomojo komiteto garbės raštu.

tu. Vėliau apdovanojimai tiesiog piltė pasipila. Savo apdovanojimus įteikia Energetikos statybos trestas, Kolona, Vyriausioji gamybinė energetikos ir elektrifikavimo valdyba, vietinės ir respublikinės kultūros įstaigos — viso net 20 garbės bei padėkos raštų.

Nors apie darbą tik geri atsiliepimai, tačiau jaunuolis jaučia žinių bei išsilavinimo stoką. Todėl mokosi, 1968 m. užbaigia Anykščių darbo jaunimo vidurinę vėlinę mokyklą. Tais pačiais metais įstoja į TSKP eiles, už gerą darbą apdovanojamas ministerijos „TSRS energetiko-žymūno ženkleliu“. Sie metai Stasiui buvo laimingi dar ir tuo, kad jis sėkmingai įstojo į Vilniaus statybos technikumą neakivaizdinį skyrių. Pagaliau, po trejų metų, sėkmingai derindamas darbą su mokslu, baigia technikumą, įsigydamas santechnikos specialybę.

1970 m. Stasys gauna pirmąjį vyriausybinių apdovanojimų — medalių „Už šaunų darbą. Pažymint V. Lenino gimimo 100-ąsias metines“. Praėjus vos keliems mėnesiams, po pirmojo vyriausybinių apdovanojimų, Stasys Petrauskas, ryšium su GOELRO plano 50-osiomis metinėmis, gauna ir antrąjį vyriausybinių apdovanojimų — tai LTSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo garbės raštą.

Sumanų ir sąžiningą darbuotoją darbo draugai išsirenka profsąjungos vietos komiteto pirmininku.

Būdamas reiklus sau ir kitiems, puikiai derindamas savo darbą su visuomenine bei kultūrine veikla, S. Petrauskas išsikovoja dar didesnę autoritetą. Todėl neatitiktinai jis už puikų darbą ir aktyvią visuomeninę veiklą apdovanojamas trečiuoju vyriausybiniu apdovanojimu — Darbo raudonosios vėlavos ordinu. Gabų ir sumanų darbuotoją kolonos darbo žmonės pasiūlo kandidatui į rajono Tarybos deputatus. Būdamas deputatu, pasižymi kaip geras ir sąžiningas visuomenininkas ir principingas bei puikus darbuotojas.

Kai tapo inžinieriumi, jam pavedama vadovauti mechaninių dirbtuvių kolektyvui. Tai tam pačiam kolektyvui, kuriame S. Petrauskas savo veiklą pradėjo šaltkalvio mokiniu. Reikia pasakyti, kad vadovauja sėkmingai. Nevenigia Stasys ir visuomeninio bei kultūrinio darbo. 1980 metais S. Petrauskas išrenkamas Anykščių rajono liaudies teismo tarėju ir Partijos rajono komiteto rezervijos komisijos nariu. Be to, jis yra Anykščių mechanizuotos kolonos pirminės partinės organizacijos biuro narys ir MK liaudies kontrolės grupės pirmininkas. Aktyviai dalyvauja kolonos bei Kultūros rūmų saviveikloje, yra daugkartinis rajono Zvejų mėgėjų draugijos varžybų nugalėtojas.

Štai tik vienas pavyzdys, kaip kolonoje visapusiškai išaugo paprasto darbininko sūnus, sutvirtėjęs, tapo patyrusiu darbuotoju, kolektyvo vadovu, aktyvistu.

P. Pagareckas
Anykščių MK
vyresn. inžinierius

Visad ateis į pagalbą

Kai spaudoje skaitau straipsnius apie žmonių draugiškumą, atskiro darbuotojo ir kolektyvo santykius, visada pagalvoju apie Anykščių komunalinių įmonių kombinato pirminę komjaunimo organizaciją, ir ypač apie jos narį Valentą Vitkūną. Anksčiau jį pažinojau tik iš matymo, kaip anykštėną, kuris, sutiktas gatvėje, visada pasisveikindavo.

Neseniai įsidarbinau Ukmergės teritorinės vandentiekio kanalizacijos valdyboje Anykščių vandentiekio kanalizacijos bare ir pasirodė, kad čia meistrų dirba tas pats mandagus komjaunuolis Valentas Vitkūnas. Kauno politechnikos instituto auklėtinis. Dirbant vienoje įstaigoje, turi progos giliau pažinti bendradarbį.

Nė vienoje įstaigoje nekada netruksta rūpestių, tačiau kai darnus kolektyvas, visi rūpestiai ir bėdos nėra baisios.

Alostogaujant šios įstaigos viršininkai, jos pareigos buvo patikėtos Valentui. Nors jis jaunas specialistas, tačiau gerai organizavo darbą. Buvo atsitikę ir avarių. Sniego vandentiekio vamzdžiai. Valentas dirbo kartu su darbininkais, skubėjo, kad tik greičiau būtų sutvarkytas vandentiekis, kad gyventojai vėl gautų vandenį.

Ir ne tik tuo metu. Kiekvienas mūsų įstaigos darbuotojas žino, teigu reikia pagalbos, kreipkis į Valentą ir jis visada padės.

Daug gerų žodžių galima pasakyti ir apie kitus šios įstaigos darbuotojus. Visi jie supranta: įstaigos garbė — kiekvieno darbuotojo reikalas.

Ant Baltrimas

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1981. X. 27

PO TO, KAI... Taisėme

Lalptal sutvarkyti

Mūsų laikraščio 90-lamė numerio buvo išspausdinta Kolūkiečių gatvės gyventojų J. Bagdono korespondencija „Ne laiptai, o barikada“. Atsakydamas į šią korespondenciją Komunalinių įmonių kombinato viršininkas S. Jasevičius redakcijai pranešė: „Kolūkiečių gatvės laiptai ir turėklai sutvarkyti ir atiduoti eksploatacijai“.

KELIAI. MAŠINOS. ŽMONĖS.

Žinių ar kultūros stoka?

Kiekvieną rytmetį būreliai moksleivių traukia į mokyklą. Daug jų Biliūno gatvę pereina pėsčiųjų perėja ties „Anykštos“ parduotuve. Stebint tūto metu eismą, darosi tiesiog keista, kad mokiniai neblogai žino eismo taisykles ir jų laikosi, o išuoti dėdulės, vairuoją automobilius, motociklus, traktorius, atrodo, labai jau miglotai susigauja šiuose reikaluose. Tik šia priežastimi tegalime paaiškinti faktą, kad važiuojantieji Biliūno gatve ir įsukantieji į ją iš Komjaunimo gatvės vairuotojai nesumažina greičio prieš pėsčiųjų perėją, nenoriai praleidžia pėsčiuosius. O juk toks eismo taisyklių pažeidimas labai pavojingas: gatvės danga rudeniškai slidi ir jei pėsčiai, laikydami eismo taisyklių, ramiai žingsniuos pėsčiųjų perėją, neužleisdami kello vairuotojui-pažeidėjui, neišmanėlis vairuotojas, vargu, ar sugebės sustabdyti transporto priemonę ir išvengti eismo nelaimės.

Panašiai daugelis vairuotojų elgiasi ir prie pėsčiųjų perėjos ties Kultūros rūmais. Pasitaiko ir tokių akiplėšų, kurie, prileidami prie perėjos, kuria eina pėsčiai, netgi naudoja garsinį signalą, reikalaujant pėsčiuosius duoti jiems kelią. O pagal taisykles privažiuoti pėsčiųjų perėjas jie turi taip: artėdami prie neteguliuojamos pėsčiųjų perėjos, kurioje yra pėsčiųjų, sulėtinti greitį arba sustoti, kad praleistų pėsčiuosius, kuriems galėtų sukliudyti ar sukelti pavojų. Taigi, mėgėjai signalizuoti, turėtų žinoti, kad taip elgdamiesi jie iš karto pažeidžia eismo taisyklių 16.1 ir 8.7 punktų reikalavimus.

Kelėta žodžių reikėtų pasakyti dėl greičio, važiuojant gyvenvietėmis. Netgi Anykščiuose, nekalbant apie kitas rajono gyvenvietes, lyjant, esant šlapiai kelio dangai, daugelis vairuotojų važiuoja 60 km per valandą greičiu. Sustabdyti jie aiškinasi nepažeidę eismo taisyklių rei-

kalavimų. O iš tikrųjų pažeidžia, nes tokiu ar panašiu greičiu važiuodami aptaško šaligatviu einančius pėsčiuosius.

Dar vis pasitaiko vairuotojų, kurie sustoja prie pat pėsčiųjų perėjos ar net ant jos. Šitai dažnokai pasitaiko ties „Anykštos“ parduotuve. Tai pavojingas nusižengimas: arčiau kaip 5 m sustojusi prie pėsčiųjų perėjos ir atvinti transporto priemonė užstoja perėją ir ją apvažiuojantieji nemato, ar pėsčiųjų perėja laisva, taigi gali užvažiuoti ant pėsčiojo.

Cia išvardinti eismo taisyklių elementariausių reikalavimų pažeidimai rodo, kad dar daug kam trūksta eismo taisyklių žinojimo arba eismo kultūros. Ir vieno, ir kito dalyko trūkumas sudaro pavojų saugiam eismui. Rajono VRS VAI darbuotojai sustiprins eismo kontrolę, ypač Anykščiuose, minėtų eismo taisyklių reikalavimų pažeidėjams be atodailos darys atžymas perspėjimuose taionuose. Na, o ypač užsipyrsiems pažeidėjams, matyt, teks patikrinti ir eismo taisyklių žinojimą. Žodžiu, bus imtasi visų priemonių, kad eismas būtų saugus.

A. Puzinas,
Z. Juozaitis

Vadovas ne varovas

atkalta iš spust.

Didelį autoritetą specialistų tarpe įgyja vadovas, kuris tariasi su specialistais, įsiklauso į jų nuomonę, padeda specialisto pasiūlymus įgyvendinti. Lygybė, kaip žinome, atsiskleidžia draugiškoje kritikoje. Malonu specialistui bendrauti su vadovu, kai jis gali drąsiai atvirai pasakyti, kur vadovas neteisus.

Paprastai vadovai turi didelį autoritetą ne tik specialistų tarpe, bet ir visame kolektyve, kai vietoje įsakymų, nurodymų kreipiasi į specialistus su prašymu, pasiūlymu atlikti vieną ar kitą darbą. Kaip žinome, prašymas susilaukia specialistų susidomėjimo. Vadovo prašymas visada mielai, netgi pakiliai vykdomas. Specialistas, įvykdęs prašymą, jaučia moralinį pasitenkinimą. Tačiau prašymas neturi virsti įkalbinėjimu.

Dažnai vadovui tenka palaikyti specialistą, kuris nepasitiki savo jėgomis, ypač tik pradėdantį savo veiklą. Jeigu jaunas specialistas neturi organizacinės patirties, vadovas turi būti be galo kantrus. Nereikia pulkti mokyti, nurodinti. Savarankiškumas kiekvieno specialisto turi būti ugdomas nuo pirmo žingsnio. Geriau padaryti, sudaryti sąlygas, kuriose ir jaunas galėtų parodyti savo sugebėjimus, nors ir gana kuklius.

Moralinio palaikymo reikalingi specialistai, patekę į dvasinę krizę darbe, šeimoje, draugų būryje. Moralinis palaikymas padeda greičiau atsistoti ant kojų, padeda vėl įsijungti į kūrybinį darbą. Išmanantys vadovai negalėtų paskatinti už pavojingą formos. Skatina už darbo ro-

diklius, už iniciatyvą, už darbštumą, galima skatinti už daug ką. Tik negalima skatinti už bičiulystę. Niekas taip negriauna vadovo autoriteto, negadina santykių su specialistais, kaip vadovo begalinis gyrimas savo bičiulių, dažnai verty drausminių nuobaudų.

Paskatinimas sukelia pasitenkinimą, džiaugsmą, pasididžiavimą, įkvėpimą, norą dar geriau dirbti, stiprina valią, tampa etalonu kitiems. Paskatinimas turi turėti sąlygą. Negalima kiekviename susirinkime girti Eleonoros... Paskatinimui priklauso priitarimas „gerai“, „teisingai“, „taip reikia“, „puikiai“. Paskatinti galima draugišku gestu, šypsena, atidumu, gerumu.

Salia paskatinimo turi gyventi priekaištas. Ypač švelnus priekaištas turi būti nuolatinis gero vadovo pagalbininkas. Priekaištas negali perraugti į moralizavimą. Galima ir reikia duoti priekaištus net artimiausiam draugui, geriamam specialistui: „Vakar nebaigėte sėti“, „Veršidėje trūksta švaros“, „Atskaitoje yra klaidų“...

Užuomina — tokia forma, kai vadovas sudaro sąlygas specialistui pačiam suvokti savo klaidas. Užuomina ugdo specialisto savikritiškumą.

Vietoje hausmės, barimo galima specialistus paveikti ironija. Svelni ironija primena specialistui, kad jis išpuiko, apsilėjo arba grubiai pažeidė darbo drausmę. Ironija sužadina kaltės jausmą ir norą ateityje nedaryti tokių klaidų. Nepritariu ironizuojantiems šaržams laikraščiuose, piktai ironijai susirinkime „Petraitis taip apsilėjo, kad į darbą ateina lyg ožys iš mėšlino tvarto“. Ironija — aštrus chirurgų peilis. Ji naudokime tik tada, kai kitos priemonės jau nepadaida. Nesimėgaukime kiti dvasinėmis kančiomis, kurias

sukelia pikta ironija.

Yra specialistų, kurie labai geros nuomonės apie save. Jiems atrodo, kad ant jų pečių laikosi visos kolūkis. Gyvena buvusių pasiekimų, pagyrimų, apdovanojimų iliuzija. Tokie karaliukai nesuvokia, nenori suvokti, kad žmogui būdinga ne tik kilti, bet ir kristi tenka, sėkmingiau ir ne taip sėkmingai dirbti. Jie mano, kad kiekvienas jų žingsnis — tai etalonas kitiems. Tokius karaliukus būtina nuvainikuoti. Nuvainikavimui tinka ir švelni ironija. Nuvainikuoti jau nebešviečiančias žvaigždes būtina. Tik negalima žmogaus įžeisti, pažeminti orumo, reikia tik priversti pripažinti ir kitų bendradarbių, kad ir kuklesnius pasiekimus, bet vertus dėmesio.

Kiekviename kolektyve yra specialistų, nerodančių visuomeninėje veikloje iniciatyvos, nepergyvenančių dėl kolektyvo sėkmės. Tokiems specialistams nei priekaištai, nei įsakymai nepadaida. Juos galima paveikti tik per kitus žmones — per šeimos narius, draugus, bendradarbius. Abejingasis, paveiktas jo jausmus, savigarbą, ima rodyti iniciatyvą, griebiasi entuziastingai vykdyti nurodymus. Dažnai abejingieji tampa iniciatyviais, pakeičia darbo barą, patekę į kitą mikroklimatą.

Vadovas — ne varovas. Vadovauti specialistų būriui gerumo, nuosirdumo, aukšto intelekto nepakanka, reikia išmąnyti žmonių psichologiją, mokėti tirti žmonių bendravimo santykius. Liaudis porina, kad ir malkų pagali su ne bet kuo lengva atpjauti. Todėl specialistus nelengva sugrupuoti bendram darbui, nelengva vadovui sudaryti specialistų darbų darną.

Juozas Danilavičius
Auklių pagalbinės mokyklos direktoriaus pavaduotojas, PMTI mokslinis korespondentas

Redaktorius ST. VINCIONAS

Reikaloja

Nuosirdžiai dėkojame „Gintaro“ kolūkio pirmininkui J. Acui, organizacijoms, bendradarbiams, giminėms, kaimynams, draugams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums, laidojant sūnų ir broli Praną Slizį.
Motina ir seserys

IRENAI
CEKANAUSKIENEI
Dėl brolio TADO tragiškos mirties reikiame nuosirdžiai užuojautą.
Žiukai ir Barčiai

Staiga mirus ADOLIUI ZUPKAI, nuosirdžiai užjaučiame velionio tėvelį, sūnų ir artimuosius.
Svėdasų tarpukinės gyvulininkystės įmonės darbuotojai

Dėl TADO SATKAUSKO mirties nuosirdžiai užjaučiame velionio tėvelius ir artimuosius.
Vingriai, Zukauskai, Karpavičiai, Slaitai, Danilevičiai

ALFONSUI
SKREBONUI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytei, reikiame nuosirdžiai užuojautą.
„Gintaro“ kolūkio Zavišiškių sektoriaus mechanizatoriai ir valruotojai

Staiga mirus VYTAUTUI DAUGELAI, nuosirdžiai užuojautą reikiame jo šeimai ir artimiesiems.
Bandytų fermos darbuotojai

MARYTEI
SERBENTIENEI
Netekus brangaus žmogaus — mamytės, reikiame nuosirdžiai užuojautą.
Mechanizatorių gatvės namo Nr. 6 gyventojai

ALDONAI DUBRIENEI
Tegu mūsų nuosirdžios užuojautos žodžiai paguodžia Jus ir artimuosius dėl mylimo tėvelio mirties.
„Aukštakalnių“ kolūkio buvusios lauklininkystės bendradarbių

ALDONAI DUBRIENEI
Tegu nuosirdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui.
„Aukštakalnių“ kolūkio kaulių kom. įlektso darbuotojai

ALBINUI SATKAUSKUI
Dėl mylimo brolio mirties reikiame nuosirdžiai užuojautą.
ATI vilkikų vairuotojai

Reikalinga

Vėlimo fabrikui „Spartakas“ reikalingi:
1. Saitkalviai remontininkai,
2. Garo katilų kūrikai,
3. Statybininkai,
4. Darbininkai gamyboje.
Susidarius didesnei žmonių grupei, iš stambesnių rajono gyvenviečių, darbininkai bus vežiami fabriko transportu.
Norintieji įsidarinti kreipiasi į fabriko kadru skyrių arba skambinti telefonu 5-14-40.
Direktorius

JUOZUI PAJEDAI
Reikiame nuosirdžiai užuojautą dėl mylimo brolio mirties.
Restorano „Punktas“ vairuotojai ir sandėlio darbuotojai

DANUTEI BLAZIENEI
Netekus brangaus žmogaus — mamytės, reikiame nuosirdžiai užuojautą.
„Sąjunginės spaudos“ Anykščių skyriaus darbuotojai

DANUTEI BLAZIENEI
Mylimai mamytel mirus, reikiame nuosirdžiai užuojautą.
Kaimynai

ALOYZUI PAVILONIUI
Reikiame nuosirdžiai užuojautą dėl branglos mamytės mirties.
R. ir V. Maslinskai, J. ir A. Elvos

Nuosirdžiai užjaučiame VIRGINIJĄ SATKAUSKĄ, tragiškai mirus mylimam broliui TADUI.
V. Slaitas, V. Vabliauskas, V. Vaitiekūnas, R. Tarabilda

Kino žiurovui

DU ILGI SVILPUKAI MIGLOJE

Pirmuose filmo kadruose matome, kaip, pakilus stipriam vėjui, hidroelektravos, kuriuo gabenama didelė pinigų suma, nutupė Tolimosios Saurės ežere. Kol įgula ir inkasatoriai bandė sukurkti lauzą, vėjas nuplukdė lektuvą prie kito ežero kranto. Čia jį aptiko vienas žmogus, kuris pasiglemžė pinigų, padegė lektuvą. O kai pasirodė netikėtas liudininkas — geologas Ušakovas, tas žmogus jį nužudė ir paskandino.

Toliau įvykiai klostosi taip, kad į įtariamųjų skaičių patenka garlaivio keleiviai. Ką reikią darbininko Čizo šūviai? Koks medžiotojo Fomuškino ryšys su tragiškais įvykiais? Kas tas nepažįstamas, kurį Fomuškinas sutiko tundroje? Pagaliau, kas įvykdė žmogžudystę garlaivyje, kai šis du kartus sušvilpė migloje? Laivo kapitonas Kalasnikovas pradeda tyrinimą.

Filma žiurovai susitiks su namiegtais aktoriais N. Grinko, A. Porochovščikovu, L. Virolainen, V. Proskurinu ir kt.

St. Jasiulionienė
Kino direkcijos redaktorė



RASVYKTEIS
SKAMINKITE

234930, Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83.

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов. Редактор С. Винцянас, г. Аникий (на литовском языке)

Spausdinama rotacine mašina, pusės „Pravdos“ formato. Tiražas 11.272. Užsak. Nr. 1650
Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius. Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuvė J. Janonio 31.
Indeksas 87262.